

Ето и Чамъ-кория, най-красивото лѣтовище въ България. Презъ лѣтото се стичатъ много хора, за да прекаратъ почивката си тукъ, всрѣдъ тишината на този вълшебенъ планински кжтъ, въ гънкитѣ на красивата Рила.

Посетителитѣ се възхищаватъ презъ лѣтото отъ сладкия мирисъ на милионитѣ цвѣтя. Отъ красотата на червенитѣ ягоди. Отъ чистотата на планинския боровъ въздухъ. Отъ студенината на кристалната вода. Отъ величието на вѣковнитѣ дървета, по които отъ сутринъ до вечеръ виятъ крѣшни пѣсни сладкопойнитѣ горски птички.

Презъ зимата Чамъ-Кория, царицата на всички планински български лѣтовища, е още по-омайна и красива. Облѣчена въ чиста бѣла премѣна, тя е сякашъ ангелъ небесенъ, слѣзълъ отъ небето и разперилъ крилетѣ си надъ този красивъ нашъ роденъ кжтъ.

Замаяни отъ всичко, което ни заобикаля, ние започваме да викаме и да пѣмъ.

Ехъ, чудно красива е наша България!

Ето ни най-сетне и на ски-плаца. Търпението ни е изчерпано. Всѣки притѣга бързо скитѣ си и се пускаме въ скачане и игри. Но деньтъ се промѣква, като че ли и него дълъгъ пжтъ го чака, та бърза.

Почва да се свечерява. Решаваме да си тръгнемъ.

Бѣлиятъ ангелъ се повдига леко и полита къмъ небето. Вмѣсто него невиджана черна птица разперва криле надъ гората. Дърветата се смълчаватъ, услушватъ се въ зимната приказка.

Ние летимъ съ скитѣ изъ нанадолнището, за да се приберемъ у дома.

Славчо Ангеловъ